

ret rigtig. Paa den anden Side ser jeg heller ikke rettere end, at det Forslag, der er stillet af den største Del af Udvalget, paa en ret heldig Maade løser denne Bønseligbed. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds udtalte sig stærkt imod en Vandren ind og ud af Ministeriet, skal jeg dog minde om, at da Hærløven forhandlede, blev der lagt ikke liden Bøgt paa til en vis Grad at kunne stifte Personer i Krigsministeriet, saaledes at Officerer kunde gaa til og fra, idet man satte Pris paa, at Befalingsmand i Hæren fik en vis Opdragelse i administrative Forhold, som de kunde faae Anvendelse for under visse andre Forhold. Den Ulempe, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Overmoes) paapegede, at der vilde komme tilfede ved dette Ændringsforslags Bedtagelse i Forbindelse med Hærfallets Forslag om Forfremmelselister, tillægger jeg ikke nogen væsentlig Bøgt. Den vilde jo i ethvert Fald kunne fjernes derved, at det ogsaa paalagdes Krigsministeren for Ministeriets Bedkommende at affatte Forfremmelselister, thi det vilde ikke altid være givet, at det skulde være Forfremmelselister, der skulde være til hans egen Afbenyttelse; de vilde ogsaa kunne faae Betydning for hans Efterfølger. — Jeg skal give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds Ret i, at den Erfaring, vi hidtil have haat, ikke taler stærkt for den Betydning, som man kan tillægge Revisionen. Ikke desto mindre tror jeg dog, at der i Revisionsbestemmelsen ligger noget Tryk med Hensyn til Gjennemførelsen af saadanne Reforme, som til en given Tid maa anses for at være gavnlige. Smidlertid vil jeg ogsaa indrømme, at en saa kort Revisionsfrist som 5 Aar er vel lille, idet man neppe i 5 Aar kan have indhøstet tilstrækkelig Erfaring med Hensyn til den bestaaende Ordning, hvad der vil være nødvendigt for at have Nok at bygge paa, naar man søger enkelte Ændringer dert. — Om det ærede Medlems Omfarg for Landeværnet er ret alvorlig, veed jeg ikke; i ethvert Tilfælde tror jeg ikke, at det vil være at tilraade at ansætte faste Læger for Afdelinger, hvis Tjeneste indskrænker sig til 6 Dage om Aaret. Der maa vi efter min Mening udelukkende være henviste til Anvendelsen af civile Kræfter, som jo have været benyttede i vidt Omfang i de sidste Krige, vi have ført. Jeg skal endelig med nogle Ord omtale ikke just Ændringsforslaget til § 108, hvilket jo ikke har saa stor Betydning, men de Udtalelser, som have fundet Sted i den Anledning. Ærede Medlemmer have stærkt gjort gjældende, at Ansvarer for, at en Reform af den militære Strafreløv ikke er blevet gjenemført, maatte hvile paa dette Thing. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Overmoes) forklarede dette nærmere saaledes, at Krigsbestyrelsen kun havde ønsket at bibeholde enkelte af disse Straffe for enkelte ustyrlige Indivi-

der. Derfom det var rigtigt, hvad det ærede Medlem her gjorde gjældende, vilde det med nogen Ret kunne siges, at Ansvarer for, at Sagen ikke var ført igjennem, paahvilede Thinget. Men det forholder sig ikke saaledes, idet man nemlig fra Thingets Side i 1871—72 netop tilbød Krigsbestyrelsen et Forslag, der gif ud paa at lade enkelte af disse Straffe anvende overfor saadanne ustyrlige Individer, som vare særlig betegnede derved, at de vare nedsatte i de Meniges anden Klasse. Saa vidt troede man dengang at kunne strække sig, idet man dog erkendte, at allerede dette var et Brud paa det Princip, som man satte en særdeles høj Pris paa at kunne bevare; men det var netop dette Forslag, som Krigsbestyrelsen modsatte sig; det ærede Medlem maa saaledes være enig med os i, at Ansvarer ikke falder paa dette Thing, men paa Krigsbestyrelsen, som ikke vilde modtage det tilbudte Mæglingforslag. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Sørensen) mente, at der bag mine Ord laa et Hensyn til et enkelt Tilfælde, der i dette Dieblit er i Alles Munde. Det ligger ikke med Nødvendighed dert; men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det har kunnet have en vis Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af disse Forhold, og at navnlig Opmærksomheden derved er bleven henledet paa dem. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at vi mangle tilstrækkelige Oplysninger om dette enkelte Tilfælde, og forsaavidt har jeg heller ikke indladt mig paa nogenformelst Dom; men jeg haaber ogsaa, at Krigsbestyrelsen vil være rede til at indbetomme de Opfordringer, der ere komne fra forskjellige Sider, om at forelægge denne Sag fuldstændig oplyst, naar Aterne i den ere til Disposition. Jeg tror, at der derved vilde opfyldes et Krav, som den offentlige Mening stiller med stor Stykke. Jeg skal selvfølgelig derfor ogsaa afholde mig fra enhver Dom om dette Tilfælde, indtil de nødvendige Oplysninger foreligge. Derfom jeg har brugt det Udtryk, som den høitæredede Minister mente, at jeg havde brugt, idet jeg skulde have krævet foreslagt i denne Samling ikke blot en militær Strafreløv, men ogsaa en militær Rettergangslov, saa vil jeg tage dette Udtryk tilbage; thi det har aldrig været min Mening. Naar Forarbejderne ikke ere saa vidt fremme i Krigsministeriet, at det kunde ske, vilde det i ethvert Tilfælde ligge udover dette Things Kræfter at tage Initiativet i denne Sag; men jeg ser iøvrigt ikke, at disse to Ting med Nødvendighed høre sammen. Det har i alt Fald ikke været Tilfældet paa det civile Omraade, hvor den civile Strafreløv er gaet mange Aar forud, inden vi nu ere komne paa Bei med en Reform af den civile Rettergangsmaade. Et Argument, som den høitæredede Krigsminister ansførte mod at affaase legemlige Straffe under den ene eller den anden Form — jeg for mit Bedkommende gjør ikke stor